

55. Skattetillæg, dagbøder og strafrenter

Det er mindre beløb, der er på spil i denne historie, men jeg tager den med alligevel, fordi den illustrerer skattemyndighedernes arrogance og det enorme gab, der er mellem de professionelle embedsmænd og de folkevalgte politikere, når det gælder almindelig sund fornuft og medmenneskelige hensyn.

En ny syndflod af retssager

I 2003 var jeg for første gang i Laserdiskens historie ikke under pres fra FDV. Jeg havde indrettet mig efter Johan Schlüters fortolkning af ophavsretsloven, og den eneste aktuelle retssag, retssagen mod Kulturministeriet om regional konsumtion, kørte mere eller mindre på skinner. I de følgende år kunne jeg koncentrere mig om at opbygge Laserdiskens hjemmeside, som ret hurtigt blev en succes. Jeg gav mig selv en fast månedsløn, og jeg kunne endda spare op, så jeg slap for at spekulere på, hvordan jeg skulle betale næste måneds regninger. I perioden 2003-2005 var mit liv decideret fredfyldt.

Jeg vidste ikke, at Johan Schlüter bag kulisserne planlagde et altødelæggende angreb. Efter næsten tre års forberedelse satte han angrebet ind (kapitel 56), men ufattelig sjusk fra advokaternes og dommernes side efterlod dem med en razzia, der var gennemført uden den fornødne retskendelse. En banal fejl, der burde have annulleret den gennemførte fagedforretning, havde det ikke været for styrken af Johan Schlüters netværk. I 2007 fulgte nye sager, der skulle reparere på fejlen, og Laserdisken var igen truet af erstatningskrav. Imens bekæmpede Kulturministeriet den retlige undersøgelse af ophavsretslovens fortolkning (kapitel 47).

For første gang siden virksomhedens start i 1984 kunne jeg i 2008 ikke nå at aflevere årsregnskabet til tiden, så jeg søgte skattemyndighederne om henstand.

Jeg skal hermed ansøge om udsættelse på aflevering af årsregnskab og selvangivelse. Jeg vil betale et betragteligt a conto beløb i skat, men jeg kan desværre ikke aflevere et korrekt afstemt årsregnskab til tiden i år.

Årsagen er, at jeg/Laserdisken har været slemt plaget af retssager i det sidste år - og især det sidste halve år. Laserdisken er den eneste tilbageværende videobutik med egen import, og da selve Laserdiskens eksistensberettigelse er baseret på ønsket om at tilbyde noget andet end den etablerede videobranche, bringer det automatisk virksomheden i en konkurrencesituation med de danske distributører, og de har nærmest besluttet at kvæle min virksomhed.

Jeg garanterer, at jeg vil færdiggøre regnskaberne så hurtigt, som retssagerne tillader det, men jeg er p.t. under et voldsomt pres fra både den samlede danske videobranche, fra Kulturministeriet og fra Retten i Aalborg og Vestre Landsret.

Laserdiskens ansøgning til Skattecenter Aalborg, 19. maj 2008

Skattecenter Aalborg meddelte, at der kun gives henstand under særlige omstændigheder. Det kan være på grund af sygdom eller fordi oplysninger, af mig utilregnelige årsager, ikke kan fremskaffes. Jeg beder Landsskatteretten tillade henstand på grund af andre særlige omstændigheder, som i praksis gør det umuligt for mig at færdiggøre regnskaberne i tide: Et stort antal retssager, som er livstruende for min virksomhed.

Jeg er reelt havnet i en situation, hvor jeg må vælge, om jeg vil færdiggøre regnskaberne eller håndtere retssagerne, og hvis jeg ikke løser problemet med retssagerne, har min virksomhed ingen fremtid.

Laserdiskens appel til Landsskatteretten, 25. august 2008

Straf nr. 1: Skattetillæg på 5.000 kr.

Skattemyndighederne afsløj med henvisning til, at der kun blev givet henstand "under særlige omstændigheder", og det var i deres øjne indskrænket til sygdom eller fordi oplysninger "af mig utilregnelige årsager" ikke kunne fremskaffes.

Deres holdning til retssagerne fandt jeg virkelig arrogant. Det var absolut ikke min hobby at føre retssager. Jeg havde ikke bedt om at blive udsat for en razzia! Jeg kunne heller ikke forudse, at Kulturministeriet ville skifte mening om lovens fortolkning, og jeg kunne umuligt forudse, at dommernes forsøg på at reparere på fogedrettens fejl ville afføde endnu flere retssager.

Skattecentret havde endvidere anført, at en sen årsopgørelse, der resulterede i en højere skatteansættelse end forskudsregistreret, virkede som billig skatte kredit. Her blev jeg provokeret af deres mangel på saglighed. Jeg havde allerede betalt et betydeligt a conto beløb, hvorefter jeg fik alt over 40.000 kr. betalt tilbage igen. Hvis det var et reelt argument, kunne det klares med en forhøjet a conto betaling.

Faktum var, at jeg havde fået et uforudset og tidskrævende problem, som jeg var nødt til at forholde mig til, hvis jeg ville bevare min virksomhed. Det var umuligt for mig at færdiggøre regnskaberne til tiden. Da virksomhedens fremtid var mere vigtig end skattemyndighedernes straf, kostede det mig et skattetillæg på 5.000 kr.

SKAT har afslået klagerens anmodning om fritagelse for betaling af skattetillæg. Der foreligger ikke særlige omstændigheder, der kan begrunde fritagelse for skattetillæg. Det er ikke et anliggende for det offentlige, at Hans Kristian Pedersen fører civile retlige sager. Dette er som udgangspunkt et mellemværende mellem Hans Kristian Pedersen og den part, der føres sager mod.

Endvidere anfører Hans Kristian Pedersen i brev af 19/5-2008, at de civile retlige sager har stået på i ca. et år. Hans Kristian Pedersen har derfor haft mulighed for at indrette sig efter forholdene.

Skattecenter Aalborgs udtalelse til Landsskatteretten, 3. september 2008

Straf nr. 2: Dagbøder på 20.000 kr.

Året efter var situationen kun blevet værre, og heller ikke 2008-regnskabet blev afleveret. Alle aktiviteter i Laserdisken gik i stå i det sekund, razziaen gik i gang, og derefter var alle problemer overskygget af FDV's chikane og usikkerheden om lovens fortolkning. De følgende år satte jeg alt ind for at få løst dette.

I 2010 førte jeg retssager over hele landet. Hovedsagen mod Kulturministeriet om ophavsretslovens fortolkning var nået til Højesteret, men derudover førte jeg sager ved Retten i Aalborg, Københavns Byret, Østre Landsret og Vestre Landsret. Alle sager var udsprunget af razziaen og domstolenes efterfølgende ulyst til at forholde sig til, at razziaen var gennemført uden den fornødne retskendelse, og at FDV's angreb mod mig var baseret på, at foreningen selv havde skiftet holdning. Det viste sig at være en forgæves kamp, men i 2010 kæmpede jeg stadig.

Sådan var situationen, da Skattecenter Skive den 1. februar 2010 truede med dagbøder. Jeg fik 14 dage til at aflevere regnskabet for 2008. Derefter skulle jeg betale 2.000 kr. om dagen op til 20.000 kr. Det var en dråbe i havet i forhold til mine øvrige problemer, men det undrede mig, at de pludselig skuede bissen på. Jeg havde stadig ikke afleveret regnskabet for 2007, og jeg havde forklaret min situation. Det var ikke af dovenskab eller mangel på vilje, men regnskaberne var nødt til at vente, indtil retssagerne gav mig mulighed for at lave dem. Jeg havde fortalt om den suppedas, jeg var havnet i, så hvorfor dette træk?

Jeg fik at vide, at mit brev året før omfattede 2007-regnskabet. Hvis jeg også skulle have henstand med 2008-regnskabet, skulle jeg have søgt om det særskilt. Det havde jeg ikke gjort, så Skat behandlede det som et gentagelsestilfælde, og derfor var der grundlag for at give mig dagbøder - plus endnu et skattetillæg.

Jeg blev vejledt om, at jeg kunne appellere til Landsskatteretten, og det gjorde jeg. Jeg kunne umuligt opfylde domstolenes krav til processkrifter samtidig med Skats krav til regnskaber. Det var et valg mellem pest og kolera.

Hvad motivation angår, var det en stor ulempe for mig ikke at have up-to-date regnskaber. Det betød, at jeg hverken kunne få leverandørkreditter eller en kassekredit, og netop for at undgå en påstand om forsøg på skatteunddragelse, betalte jeg betydelige beløb i a conto skat og moms. Landsskatteretten mente ikke desto mindre, at dagbøderne ville motivere mig til at efterleve reglerne.

Dagbøderne er ikke en strafferetlig sanktion, men derimod et middel, som anvendes for at få skatteydere til at efterleve reglerne. Det er ikke af betydning for at pålægge dagbøder, hvilken motivation skatteyderen har haft for ikke at overholde reglerne.

Fristen for at indgive selvangivelsen for indkomståret 2008 er betydeligt overskredet, og der er først efter pålægget af dagbøder fremkommet anmodning om udsættelse af selvangivelsesfristen.

Straf nr. 3: Renter på 16.865 kr.

I løbet af 2010 fik jeg afsluttet så mange retssager, at jeg fik tid til regnskaberne. Jeg kendte min omsætning, og jeg kendte saldoen på min bankkonto. Begge faldt støt og roligt, så jeg troede, at det skyldtes faldende indtjening.

I 2008 var der imidlertid sket noget. Min tidligere leverandør fra England var lukket, og hos hans afløser havde jeg i farten ikke fået registreret Laserdisken som en momsfri erhvervsvirksomhed. Det betød, at jeg som noget nyt betalte moms af varekøb fra England samtidig med, at jeg betalte a conto moms til Skat. Jeg havde heller ikke bemærket, at det britiske pund var faldet, så trods faldende omsætning havde jeg alligevel opnået et uventet stort overskud i 2008.

Da det hele var gjort op, kunne jeg se, at drænet på bankkontoen skyldtes, at jeg havde en formue til gode hos Skat. Jeg havde betalt alt, alt for meget i a conto skat og moms, men dog betalt for lidt i skat for det succesfulde år 2008.

2007: For meget betalt a conto moms	103.546,49 kr.
2008: For meget betalt a conto moms	322.880,02 kr.
2009: For meget betalt a conto moms	425.250,35 kr.
I alt betalt for meget a conto moms	851.676,86 kr.
2007: For meget betalt forskudsskat	81.832,41 kr.
2008: For lidt betalt forskudsskat	-125.453,63 kr.
I alt betalt for lidt forskudsskat	-43.621,22 kr.

Det var rart at få ryddet op og få forholdet til bank og leverandører normaliseret, og den slunkne bankkonto blev fyldt op igen, da jeg fik det overskydende a conto beløb tilbage. Wow, jeg havde ydet et gratis lån til Skat på over 800.000 kr. Ikke desto mindre sendte Skat en regning, der fik mig til tasterne igen med en ny klage.

Renter af for sent betalt AM, 2008	390,00 kr.
Renter af for sent betalt Skat, 2008	16.475,00 kr.
Renter i alt	16.865,00 kr.

Klagen er begrundet i det faktum, at jeg på intet tidspunkt reelt har skyldt Skat penge, idet jeg som følge af mine forsigtige skøn ved betaling af kvartalsmoms har betalt for meget. Jeg har til enhver tid haft et tilgodehavende, der er større end Skats.

Heroverfor vil Skat måske indvende, at jeg bare kunne have lavet regnskaberne færdig. Jeg har redegjort for mine problemer om dette og søgt om udsættelse, men udsættelse blev afvist, og jeg blev pålagt at betale dagbøder på 20.000 kr.

Min pointe er, at jeg allerede er straffet med 20.000 kr. for at lave regnskaber for sent. Hvis jeg endvidere skal betale fiktive renter på i alt 16.865 kr., straffes jeg reelt dobbelt for den samme forseelse, og derfor vil jeg klage over renteberegningen.

De omhyggelige skattefolk

Skat havde ikke travlt med at betale a conto moms tilbage igen. Et år efter den endelige opgørelse havde jeg stadig ikke modtaget pengene. Skat stoledede ganske vist på mine momsangivelser, når jeg betalte moms, men da opgørelsen viste, at jeg skulle have penge tilbage, var der 117 ting, der skulle kontrolleres først.

Skattecentret fandt ikke, at der var grundlag for at give mig medhold i klagen, men det irriterede mig, at ingen forholdt sig til det centrale klagepunkt, nemlig at jeg skulle betale renter, selvom det var mig, der havde penge til gode. Jeg havde ydet Skat et stort og rentefrit lån, så det var fuldstændig bagvendt, at det førte til, at jeg skulle betale renter til Skat. Det bemærkes, at på dette tidspunkt i historien var negative renter et ukendt begreb.

Jeg blev vejledt om, at jeg kunne appellere til Skatteankenævnet, og vi mødtes igen den 27. oktober 2011. Formanden var den samme, og blandt medlemmerne genkendte jeg Erik Nielsen, der i 80'erne havde besøgt mig som repræsentant for Esselte Video. Jeg forelagde sagen, og nogle dage efter fik jeg deres skriftlige afgørelse. Den var meget lang med udførlige gengivelser af bestemmelser i kilde-skatteoven og inddrivelsesloven, og først på side 14 kom den korte konklusion:

Nævnet kan kun tage stilling til, om rente- og procentberegning er opgjort korrekt, ikke om det er rimeligt, at der er tillagt tillæg samtidig med, at der er pålagt dagbøder.

Ud fra de foreliggende oplysninger er det Skatteankenævnets opfattelse, at procenttillæg og renter på årsopgørelsen for indkomståret 2008 er korrekt opgjort, herunder beregningen af renter fra 1. oktober i året efter indkomståret jf. kildeskattelovens § 62 A.

Skatteankenævnets afgørelse, 27. oktober 2011

Erik Nielsen var klar over, at afgørelsen fortjente en forklaring, og han opsøgte mig efterfølgende for at uddybe:

- Skatteankenævnet må kun behandle, hvad Skat allerede har taget stilling til, og Skat har ikke taget stilling til, om det er rimeligt, at du skal betale renter. Skat har behandlet sagen, som om du mener, at Skat har regnet forkert.

Jeg havde svært ved at forstå, at ingen under sagens behandling i Skat havde overvejet at kontakte mig og spørge: - Mener du, at vi har regnet forkert, eller mener du, at vi bør eftergive de tilskrevne renter?

Skatteankenævnet havde forstået sammenhængen og havde derfor gengivet de relevante bestemmelser i inddrivelsesloven i afgørelsen. Det var et hint om, at jeg kunne søge eftergivelse. Mere kunne Skatteankenævnet ikke hjælpe officielt, men Erik Nielsen tilbød at hjælpe mig med at skrive en ny ansøgning:

- Du skal selvfølgelig ikke betale de renter, sagde han til mig. - Nu skriver du til Skat og søger om eftergivelse, og hvis du får afslag, kommer du bare til os igen. Så skal vi nok sørge for, at du ikke kommer til at betale.

Jeg skal præcisere, at klagen af 20.12.2010 reelt vedrører eftergivelse. Jeg skal anmode om, at klagen genoptages som en anmodning om eftergivelse. Der henvises til inddrivelsesloven, der giver Skat mulighed for at eftergive de tilskrevne renter på 16.865 kr. Jeg opfylder betingelserne for, at Skat *kan* eftergive renterne jf. § 13, stk. 1, og jeg er *ikke* omfattet af de årsager, der jf. § 13, stk. 2 taler *mod*, at eftergivelse kan finde sted.

Laserdisken til Skattecenter Aalborg, 11. april 2012

Øv, Landsskatteretten igen-igen

Skat lagde til grund, at der ikke forelå fejl hos skattemyndighederne, og på det grundlag blev ansøgningen afvist. Afgørelsen skulle desværre ikke appelleres til Skatteankenævnet, men til Landsskatteretten, og det var som at gå fra asken og i ilden. På en måde er det befriende, så klart Landsskatteretten giver mig skylden for mine problemer, men jeg har svært ved at få øje på den økonomiske fordel, jeg ifølge dommerne har haft af min adfærd, mens problemerne stod på.

Sagen illustrerer fortrinligt den forskel, der er på "ret og rimeligt" alt efter, om man ser verden som professionel sagsbehandler, eller om man ser verden som et empatisk menneske, der prøver at skabe et samfund, hvor alle kan have det godt.

Efter inddrivelseslovens § 13, stk. 6, kan der ske eftergivelse af offentlig gæld, når sociale eller andre forhold i særlig grad taler derfor. Denne bestemmelse finder også anvendelse på spørgsmålet om eftergivelse af renter og procenttillæg til restskat mv. Efter praksis kan eftergivelse ske, når der er tale om myndighedsfejl, force majeure og force majeure lignende forhold. Desuden kan der ske eftergivelse, hvis andre særlige forhold gør det urimeligt at give afslag på en anmodning om eftergivelse.

Renter og procenttillæg er pålagt i overensstemmelse med kildeskatteovens bestemmelse og på grundlag af den af klageren indsendte selvangivelse. Det forhold, at klageren havde indbetalt for stort momstilsvaret for 2008 og 2009 på grund af et fejlskøn, er ikke et sådant særligt forhold, der gør det urimeligt at give afslag på anmodningen om eftergivelse af renter og procenttillæg på restskat. Såvel indbetalingen af momstilsvaret som den manglende indsendelse af selvangivelsen for indkomståret 2008 var resultatet af klagerens egne dispositioner, og et tilgodehavende momsbeløb vedrørende virksomheden kan ikke udligne en pålagt personlig restskat med virkning for forrentningen af restskatten.

Det forhold, at klageren tillige blev pålagt dagbøder for manglende indsendelse af selvangivelse, er heller ikke et særligt forhold, der gør det urimeligt at give afslag på anmodningen om eftergivelse af renter og procenttillæg. Dagbøderne er et sanktionsmiddel, der anvendes for at fremtvinge en selvangivelse, mens renter og procenttillæg skal udligne den økonomiske fordel, som den skattepligtige opnår ved ikke at indbetale restskat rettidigt.

Landsskatterettens afgørelse, 30. august 2013